

7.kavalerie verbuje do svých řad nové kadety.

10.Memorial gen.G.A.Custera

19.8.2010 Slavnostní pochod Prahou

20.8.2010 *trenink manévrů Hněvšín*

21.8.2010 Hlavní den tažení Drtinův statek Hněvšín.

**Neváhejte a přidejte se k nám
„GO WEST,YOUNG MANN“**

Memorial gen.G.A.Custera.

Určitě jste o něm už slyšeli .

Letos oficiálně už po desáté se bude konat poblíž slapské přehrady a známého letoviska Stará Živohošť,na Drtinově statku Hněvšín.

A poprvé začne čtvrtčním tažením Prahou s přehlídkou na Staroměstském náměstí a ukázkou manévrů na Císařském ostrově.

Před deseti lety jsme byli na vyjížděce s mými hněvšínskými přáteli a jak jsme tak jeli krajinou,přišla řeč na to,jaké pocity měli asi kavaleristé v útoku,hlava hlava,nebo třeba jen při přesunech v sevřených dvojstupech a hned jsme si to také vyzkoušeli.No a slovo dalo slovo a rozhodli jsme se,že to zkusíme naostro,v uniformách,s praporem a trubkou.A jakou kavalerii jsme si vybrali? Pochopitelně tu asi nejznámější ,nejslavnější a nejromantičtější,americkou 7.kavalerii velmi těsně spjatou se svým charismatickým i kontroverzním velitelem generálem Georgem Armstrongem Custerem.

Objednal jsem dvě šavle,sehnal americkou vlajku,koupil trubku,sehnal kavaleristické čapky,modrá trika,bílé kšandy a žluté šátky a v červnu,r.2000 vyjela na hněvšínské louky 1.švadróna naší 7,kavalerie v počtu 16ti jezdců a koní.Táhli jsme po přilehlých loukách a lesích,asi po třech hodinách jsme se vrátili na velkou louku u statku,sešikovali se a vyrazili k prvnímu útoku . Byl to úžasný zážitek,když jsme procválali asi 600 m podél několika diváků,kteří se přišli na nás podívat. A pak jsme se vraceli zpátky,zpoza výběžku lesa jako hrdinové.

Pak následovaly různé jezdecké hry, parkurek, vyzkoušeli jsme nájezdy s tasenou šavlí na melouny, pokusil jsem se zatroubit večerku a při večeri jsme si slíbili že se za rok sejdem znovu a už při regulérním 1.ročníku Memoriálu gen.G.A.Custera.

Tam se nás sešlo už 30 jezdců a koní, rozdělených do dvou švadron, měli jsme už trubače a pikolu, která hrála hymnu 7.kavalerie, píseň Garry Owen, nechal jsem udělat hodnostní výložky, ušít prapor 7.kavalerie i vlajku, označující švadronu a naše armáda pomalu dostávala tvar a řád. Útok s 30ti koňmi už vyvolával u diváků, kterých se sešlo asi 100, husí kuži. A také už vznikl první videozáznam celé akce.

No a pak už nás bylo rok od roku víc a víc a vloni jsme se přiblížili k limitu koní a jezdců, který jsme stanovili na počet 210 kavaleristů, což byl počet koní a vojáků, kteří padli v r.1876 spolu s gen.Custerem v bitvě s indiány poblíž říčky Little Big Horn. (knížka prof.Černíka „G.A.Custer a 7.kavalerie „ – mohu doporučit, příp. zájemcům i zaslat)

Vloni a předloni nás tedy už stálo na hněvšínských loukách skoro 190 a dívalo se bezmála 5000 diváků.

Poprvé jsme jeli pod historickými prapory všech pěti Custerových švadron, označených písmeny C,E,F,I a L.

Nikde jinde se už nedá vidět pohromadě tolik koní s jezci v uniformách. Nikde jinde nemůžete zažít pocit že patříte mezi jezdce kavalerie. Musím z vlastní zkušenosti říct, že ten pocit je úchvatný. Je to hra, při které se přenesete o 130 let zpátky – mezi vojáky, indiány, koně, za zvuků pochodů hraných plukovní kapelou a při signálech trubky, které znějí už staletí na bitevních polích – ale bez obav o život svůj nebo svého milovaného koně, kterému bychom se měli snažit vynahradiť všechna příkoří, která jeho předkové zakusili z nutnosti či nevědomosti našich dědů.

Má to být pocta a den věnovaný právě našim koním. Nechci abychom soutěžili o to kdo je nejlepší za každou cenu, chci abychom se radovali společně s našimi koňmi ze vzájemné spolupráce, porozumění a ochoty vyjít si vstříc, abychom si ověřili pokroky, které jsme spolu udělali a to všechno na pozadí historie, která byla ke vztahům lidí a zvířat velmi nemilosrdná. A uvědomit si, že cesta k nápravě vede skrze nás. A musíme začít umět vidět co s koňmi děláme špatně. Ale zkuste se spíš přijet podívat. S koněm nebo třeba jen jako divák. Slova jsou málo. Zážitek v nás zůstane napořád.

Od začátku nás provází pár řádek, které jsem napsal na první pozvánky před osmi lety a které se, myslím, staly mottem celé akce. Tady jsou.

17.května opouští Bismarck,město,kde je Sedmá kavalerie trvale domovem,jedna švadrona kavaleristů za druhou.V jejich čele generál Custer v dokonalé uniformě.Dámy mávají.Město se loučí s budoucími hrdiny a kavaleristé do omrzení vyzpěvují svou tradiční hymnu „Garry Owen“,která opěvuje Sedmou kavalerii.

.....
.....„Spatřil jsem,bratři,ve snu stovky bílých jezdců.Nespočetně,Ale uviděl jsem,bratři – všichni,všichni do jednoho v boji s námi zahynuli.....“

14.června 1876 předpověděl tedy Sedící býk příchod amerických jezdců.
V jejich čele jel na nádherném koni „Žlutý vlas“,jak indiáni říkali nenáviděnému Custerovi.....

.....Vedle neznámé mrtvé ženy byl však na bojišti nalezen jeden žijící účastník bitvy.Byl to kůň Comanche kapitána Keogha,onoho zřejmě posledního bránícího se muže zničené Sedmé kavalerie,jehož proto Siouxové neskalovali.Stejné pohnutky patrně přiměly vítěze k tomu,aby ušetřili i koně tohoto statečného bojovníka.

Comanche byl pak zvláštním rozkazem jmenován „doživotním“ čestným příslušníkem nové Sedmé kavalerie.Nastupoval při všech jejích slavnostech,podle zvláštního rozkazu však slavného vraníka nesměl nikdo osedlat nebo na něm dokonce jezdit.Tak se legendární veterán stejně legendární bitvy na rozdíl od svého pána a jeho druhů dožil mimořádně vysokého věku.....

Úryvek z knihy Mil.Štingla „Války rudého muže“

1

Pomiňme nyní historické pozadí pro Sedmou kavalerii nešťastné bitvy u Little Big Horn i kontroverzní osobnost gen.Custera,pomiňme nesmyslnost a krutost indiánských válek i válek vůbec.Pomiňme utrpení zvířat i lidí.

Nemyslím tím,abychom zapomněli.Naopak.

Ale podívejme se na to romanticky klukovskýmá očima.

Uvidíme muže na koních,v uniformách,pod vlajícím praporem,jedoucí v sevřeném šiku za zvuků trubky nádhernou panenskou krajinou.Tenhle pohled by měl být už vždycky jen radostná hra – nikdy už bolest,krev a utrpení.

A koně,koně kteří věrně sloužili padouchům i hrdinům,v dobrém i zlém,dostávalo se jim lásky i krutosti,kteří zakusili od lidí mnoho příkoří a viděli mnoho utrpení na které se museli dívat svýma krásnýmá,moudrýmá očima.

Nechme i jim nahlédnout do jejich historie a nechme je si s námi hrát.Hru,která,doufejme,už vždycky zůstane jen hrou.

V našem případě,s tasanými šavlemi,už určitě.

Chcete zažít jízdu kavalerie romantickou krajinou pod americkou vlajkou
v náznaku uniform, za signálů trubky?
Zúčastnit se manévru za doprovodu vojenské kapely hrající dobové pochody?
Chcete projít Prahou na koni pod praporem 7.kavalerie a vzdát tak hold tomuto
krásnému městu ?
Chcete zažít jízdu bok po boku, v řadě koní ,hlava-hlava , v útoku na
imaginárního nepřítele?
Chcete v sólovém nájezdu rozetnout šavlí meloun?
Chcete zkusit dovednost svého koně v jízdě zručnosti?
Nebo si chcete skočit malý parkur či absolvovat s výzvědným oddílem sérii
přirodních překážek na tréninkové „softmilitary“ dráze?
Nebo chcete jen tak sedět na louce vedle vašeho pasoucího se koně a jen se
dívat?
Chcete si chvíli hrát?

Těší se na vás celá 7.kavalerie, její Hlavní stan i gen.Václav Vydra

**Veškeré informace na
www.vaclavvydra.cz**

1.uzávěrka přihlášek je již 13.7.